

Povedené restaurování vozidla?

07.01 2019 11:03, Redakce, Nezařazené

V Černovicích (ukr. Černivci) na jihozápadě Ukrajiny jezdila mezi léty 1897 až 1967 elektrická tramvaj. V roce 1997 byl na počest jejího provozu na Gagarinově ulici nedaleko od hlavního vlakového nádraží postaven památník. Tvořil jej restaurovaný vůz, jehož původ není úplně přesně znám a v Černovicích jezdil zřejmě jen mezi léty 1953 až 1967. Tímto krátkým článkem se podíváme na jeho osud.

V Černovicích otevřeli v červnu roku 1897 provoz elektrické tramvaje na rozchodu 1 000 mm, a to na trati vedené severojižním směrem od mostu přes řeku Prut k železničnímu nádraží na jihu města. Stalo se tak až poté, co nejprve selhaly plány na zřízení lanové tramvaje (ta byla navrhována kvůli velkému podélnému sklonu mezi centrem města a hlavním železničním nádražím na severu města), parní tramvaje a také tradiční "koňky". Ve městě jezdily dvounápravové a také čtyřnápravové vozy. Od 1. února 1939 začaly ve městě jezdit trolejbusy, které se v něm dodnes drží. Naopak tramvaje, jejichž síť se nijak zvláště během svého života nerozvíjela a skončila na nějakých osmi km délky, řekly 20. března roku 1967 městu sbohem.

Když byl roku 1997 vytvořen asi 300 m od majestátní budovy hlavního nádraží na výše zmíněné ulici památník v podobě vlečného vozu, měla na něm položená kolej rozchod 1 435 mm. Zřejmě se jen podařilo zachránit torzo vozu a byla snaha jej alespoň nějak opravit, takže na správný rozchod nikdo asi moc nepomýšlel. Vůz černovického ev. č. 10, který byl zřejmě roku 1953 koupen z Kyjeva a předělán na rozchod 1 000 mm, čímž se z něj měl stát vůz tzv. série 900, však postupně chátral a stával se i občasným terčem vandalů.

Někdy po roce 2007 však prošel vůz úpravou, při které mu byla osazena tuctová plastová okna bílé barvy. V roce 2015 měl vůz po dohodě s trolejbusovým dopravcem, který tramvaj eviduje pod sebou, projít další úpravou, po které se z něj stala letní kavárna. Na podlahu mu bylo například položeno linoleum. Vnitřek vozu měl dle dohody patřit nedalekému baru, který úpravu provedl, vůz jako takový však trolejbusovému podniku. První sezóna ovšem neskončila nijak dobře kvůli nepříznivému počasí, uvnitř byl navíc jen jeden stůl. Hlavně se pak podoba kavárny nesetkala s pochopením mnoha místních, kteří ji nepovažovali za vkusnou. Ke kavárně se nakonec vyjádřil i sám starosta města, dle kterého byla zřízena bez potřebných povolení ze strany města, načež byl podnikající subjekt

na podzim roku 2015 vyzván, aby objekt vyklidil. Od té doby zřejmě tramvaj chátrá.

Je pochopitelně otázkou, jak a zda vůbec by měl být památník využíván pro komerční účely a nakolik by měl podobným radikálním zásahům, jakým zřízení plastových oken jistě je, podléhat. Při pohledu na současný stav vozu by však asi bylo lepší, kdyby se o něj alespoň někdo pár měsíců v roce staral, než aby takto ležel ponechán svému osudu, a tedy i různým pouličním pobudům.

Text a neoznačené foto: Vít Hinčica

Url: Povedené restaurování vozidla?